

EXPUNERE DE MOTIVE

În vederea corelării reglementărilor legale cu noile relații economice și sociale din țara noastră în domeniul educației nonformale a tineretului, în general, în cel al sprijinirii dezvoltării politicilor neguvernamentale adresate generației tinere, în mod special, Parlamentul României a adoptat Legea nr. 146 din 1 aprilie 2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și al Fundației Naționale pentru Tineret.

Acest act normativ a suferit, ulterior apariției sale, modificări și completări prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 166 din 20 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial nr. 870 din 3 decembrie 2002. Aceste modificări au fost făcute neținându-se seama nici de interesele structurilor asociative neguvernamentale de și pentru tineret, nici de prevederile Decretului-Lege 150 din 11 mai 1990 privind înființarea și funcționarea fundațiilor pentru tineret județene și a municipiului București. Acesta conține, în cuprinsul art. 6, prevederea conform căreia “bunurile, inclusiv fondurile bănești, aflate în patrimoniul fostei organizații a tineretului comunist, administrate în trecut pe plan central, trec în conservare la stat; regimul juridic al acestora urmează a fi stabilit ulterior, cu consultarea organizațiilor de tineret legal constituite la nivel național și a reprezentanților consiliilor fundațiilor pentru tineret din județe și municipiul București”.

Deși această prevedere creează, într-un mod neechivoc, obligativitatea structurilor statului de a asigura conservarea patrimoniului administrat, anterior anului 1990, de structurile centrale ale fostei Uniuni a Tineretului Comunist, ea a fost sistematic eludată, ajungându-se în situația în care cea mai mare parte a acestuia a fost înstrăinat, prin vânzarea către diferiți agenți economici (ex: activele fostului Birou de Turism pentru Tineret), prin închirierea imobilelor unor reprezentanțe diplomatice (ex: clădirile ambasadelor Franței și Republicii Federale a Germaniei), sau prin atribuirea altor astfel de imobile către diferite instituții sau asociații neguvernamentale, toate fără nici o legătură cu tineretul căruia îi aparține, *de facto* și *de jure*, acest patrimoniu (ex: Centrul Național al Cinematografiei, Grupul pentru Dialog Social, ș.a.). Este cu atât mai greu de înțeles o asemenea atitudine din partea structurilor statului, dacă luăm în considerare faptul că:

- a) patrimoniul care a aparținut, anterior anului 1990, fostei Uniuni Generale a Sindicatelor din România, deci un patrimoniu cu regim juridic similar, nu a avut aceeași soartă, acesta aflându-se, actualmente, în posesia principalelor confederații sindicale, neshimbându-i-se, deci, destinația avută anterior;
- b) ca țară membră, de acum, a Uniunii Europene, România are obligația de a acorda asociativității tineretului și politicilor adresate acestei categorii de vârstă o atenție mult sporită comparativ cu cea anterioară integrării în această structură; ori diminuarea permanentă a patrimoniului care este destinat susținerii activităților de și pentru tineret nu este, în nici un caz, de natură a răspunde în mod eficient unor asemenea necesități sociale. Prin comparație, Ungaria, o altă țară fostă comunistă, nu a procedat în același mod cu statul român, patrimoniul care a aparținut tineretului maghiar înainte de anul 1990 având și acum aceeași destinație;
- c) în sfârșit, dar nu în ultimul rând, pare a se fi uitat mult prea repede nu doar importanța socială a tineretului, importanța covârșitoare în cadrul oricărei construcții societale, dar și importanța istorică a acesteia privită prin prisma faptului că tinerii au reprezentat principalul motor al schimbărilor sociale care

au avut loc în România în timpul și ulterior evenimentelor revoluționare de la sfârșitul anului 1989, evenimente cărora statul român le datorează însăși faza democratică a existenței sale actuale.

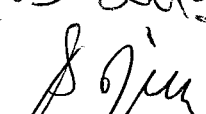

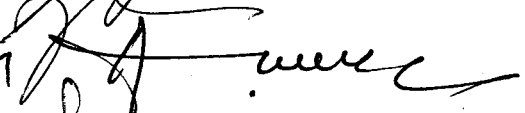

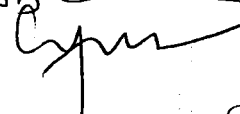

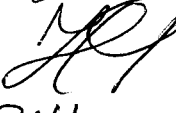

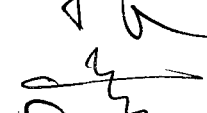
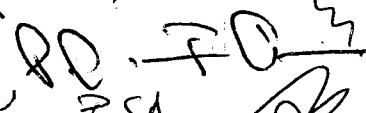

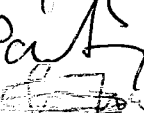
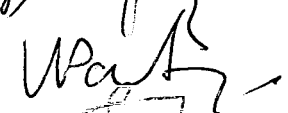
Această lipsă de preocupare față de interesele tinerei generații a condus la o continuă fragilizare a fenomenului asociativ la nivelul segmentului de tineret al acestuia, cu consecințe grave asupra funcționabilității și a gradului de maturizare a întregii societăți civile, fragilitate ușor sesizabilă prin debilitatea acțiunilor acestei celei mai importante componente a unei societăți democratice dar care, la 17 ani de la reinstituirea statului de drept în România, este, prin cvasiinactivitatea sa, aproape inexistentă, consecința acestui regretabil fapt fiind măsurabilă în chiar greutatea cu care reformele economico-sociale au fost înlăptuite în acest interval de timp, România înregistrând, și din acest motiv, decalaje impresionante și greu de recuperat față de majoritatea celorlalte state europene.

Din toate aceste motive enumerate mai sus, suntem de părere că reglementarea strictă a statutului juridic al patrimoniului care aparține și trebuie să aparțină, în continuare, tineretului este imperios necesară și că acest demers trebuie realizat cu maximă rapiditate și eficiență, astfel încât, chiar dacă cu foarte mare întârziere, să se acorde un nou și necesar impuls asociativității tineretului și, în mod special, să se acorde și pe această cale un sprijin decisiv dezvoltării politicilor de tineret neguvernamentale din țara noastră.

Nu în ultimul rând, considerăm necesară reglementarea mai strictă a modului în care acest patrimoniu este administrat, atât la nivelul Fundației Naționale pentru Tineret cât și la cel al fundațiilor județene, astfel încât cei care beneficiază de pe urma facilităților oferite de acesta să fie, într-adevăr, destinatarii de drept ai acestuia, restrângându-se și dacă va fi posibil, eliminându-se posibilitatea folosirii sale în alte scopuri decât acelea prevăzute de legislația în vigoare.

SEMNĂTURI

INIȚIATORI:

1. Bogdan, Lucian - PAM
2. VASILESCU LIA OLGUTA - PRM
3. Angelesc, Stelian PSD
4. Bando Daniel, P.D. Bando
5. POPESCU IONICA PC
6. Apolache Mihai PSD
7. ARDELEAN M. AUREL PRM
8. UNCELEANU MIHAI-PRM
9. GUMAITA MIHAI-PRM
10. MĂNZINA ION - PRM
11. IRIZA MARIUS
12. MIRCEA VALER PUSCĂ
13. TOMA AURORA VICTOR
14. OPREA MARIO OVIDIU PNL
15. GABRIELA VĂCĂRIU PD
16. CĂLIAN PETRU PC
17. FAHA CONSTANTIN PSD
18. LORĂCHE FLORIN PSD
19. MOLOVANI EMIL RADU PSD
20. NICOLAE Șelbău PSD
21. Tudose itihci PSD
22. PONTA Victor

23. CRISTINA J. IACONESCU Other
24. ANDEA PETRU PSD
25. Stiuca Alexsandru - PSD
26. BIRSAN DEVA - PD
27. ROMANESCU PATRICK - PD
28. Kiraly Andrei UDMR
29. Meanta Paulina indep
30. SOKI AELA UDMR
31. GALETBANU MONALISA PSD fur
32. Andronescu Ecaterina PSD
33. FĂRȘIROTU Vladimir PRM
34. MAGHERU PAUL PRM
35. ASATALOS FERENC UDMR
36. MOISORU ADRIAN PRM
37. Matașu Tudor PRM
38. Cișmăruț Ioan PS fur
39. SÓGOR CSABA UDMR
40. FUKAR GHEORGHE P.R.M.
41. BUMARANU OBUF CATALIN PSD
42. Olteanu Bogdan PNL